



Република Србија
УПРАВНИ СУД
1 У. 14414/14
05.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са вишим судским саветником Весном Иконић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., кога заступа Анђелка Симић, адвокат из Београда, Ватрослава Јагића број 5, поднетој против туженог Министарства привреде Републике Србије, ради поништаја решења, број: 720-00-559/2014-08 од 30.09.2014. године, у правној ствари брисања из регистра, у нејавној седници већа, одржаној дана 05.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства привреде Републике Србије, број: 720-00-559/2014-08 од 30.09.2014. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката број БПСЛ .../2014 од 22.05.2014. године, којим је брисан по службеној дужности из Регистра привредних субјеката предузетник: Ауто такси АА ПР ... (...), матични број ..., тако што је датум престанка обављања делатности утврђен са 22.05.2014. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 12.11.2014. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да о постојању решења од 22.05.2014. године је сазнао 26.08.2014. године, те да му наведено решење није лично уручено, а што је била законска обавеза. Такође, решење Регистратора које је објављено на интернет страници Агенције за привредне регистре, је без потписа и печата, што га чини ништавим, јер је у супротности са одредбама Закона о општем управном поступку. Даље истиче да је брисан из Регистра предузетника по сили закона на основу члана 96. став 6. тачка 6. Закона о

привредним друштвима, а што је незаконито. Такође је инсистирао да му се изда одобрење за обављање ауто такси превоза његовим возилом регистарске ознаке ВГ ...-VУ, и не признаје да своје приватно возило региструје са ТХ таблицама, а у складу са мишљењем Министарства унутрашњих послова, по коме регистарска ознака ТХ није обавезна, што значи да се такси делатност може обављати возилом за које нису издате регистарске таблице са словима ТХ. Наводи да је са 69 ауто такси превозника поднео иницијативу за оцену уставности Закона о изменама и допуна Закона о превозу у друмском саобраћају, уставности и законитости Одлуке о ауто-такси превозу, Решења о јединственој боји такси возила и Програма потреба за ауто-такси превозом у граду Београду за период од 2010-2014. године. Такође му се онемогућава рад и угрожава егзистенција, као и његове породице, јер се Решење о престанку важности одобрења, од стране надлежне организационе јединице доставља Регистру привредних субјеката, организационој јединици Градске управе Града Београда, надлежној за инспекцијске послове и комуналној полицији, сагласно Одлуци о ауто-такси превозу, у којој су наведене само институције којима се доставља, али није наведен предузетник. Предузетник, овде тужилац, се информисе путем интернет странице Регистра за привредне субјекте, без евентуалне претходне опомене, већ се само по сили закона брише из Регистра, те су наведеним поступањем и доношењем незаконитог решења тужиоцу повређена уставом загарантована права и то право на рад, право на слободу предузетништва, право на једнаку заштиту права и на правно средство, као и право на имовину. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, у свему остао при разлозима из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, оцењујући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произлази да је Секретаријат за саобраћај Градске управе града Београда, дана 21.05.2014. године доставио Регистратору Агенције за привредне регистре, који води Регистар привредних субјеката, као првостепеном регистрационом органу, допис IV-08 број ...-59/13 од 14.05.2014. године, у којем је наведено да се на основу члана 91. став 6. тачка 6. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, број 36/11 и 99/11) и члана 6а. Закона о превозу у друмском саобраћају („Службени гласник РС“, број 46/95, 66/01, 65/05...и 31/11), а у вези примене члана 6. став 1. и члана 18. тачка 3. и 4. Одлуке о ауто-такси превозу („Службени лист града Београда“, број 57/13), сходно стварној надлежности Агенције за привредне регистре за брисање ауто-такси превозника, чија је шифра обављања делатности 4932-такси превоз, доставља решење са клаузулом правноснажности, о трајној одјави предузетника АА, број такси дозволе ..., ЈМБГ ..., матични број радње ..., којим је именовани брисан из Информационог система Сектора за ауто-такси превоз предузетника, а ради даљег поступања у складу са Законом (баркод ...). Уз наведени допис достављено је правноснажно решење Секретаријата за саобраћај Градске управе Града Београда IV-08 број 34402-59/13 од 16.01.2014. године којим је утврђен престанак важности решења IV-08 број 34402-374/11 од 10.10.2011. године, на основу кога је издато одобрење АА за обављање делатности ауто такси

превоза путника на територији града Београда, и којим је истом утврђен трајни престанак обављања делатности ауто такси превоза путника на наведеној територији, те је исти предузетник дана 16.01.2014. године брисан из Информационог система који се води у Секретаријату за саобраћај, под бројем регистарског улошка ... (баркод ...). Имајући у виду наведено, првостепени орган је по службеној дужности брисао из Регистра привредних субјеката предузетника: Ауто такси АА, ПР ... (...), матични број ..., тако што је датум престанка обављања делатности утврдио са 22.05.2014. године, у складу са одредбом члана 16. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре („Службени гласник РС“, број 99/11 и 83/14), а у вези са одредбом члана 58. став 2. Правилника о садржини Регистра привредних субјеката и документацији потребној за регистрацију („Службени гласник РС“, број 6/12), и одредбом чл. 91. став 6. тачка 6. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, број 36/11 и 99/11), због чега је у смислу члана 29. став 2. тачка 2. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, жалбу одбио као неосновану.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 3) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре („Службени гласник РС“, број 99/11 и 83/14), прописано је, да се поступак регистрације заснива на начелима: формалности, према коме регистратор доноси одлуке на основу чињеница из пријаве, приложених докумената и регистрованих података, без испитивања тачности чињеница из пријаве, веродостојности приложених докумената и правилности и законитости поступка у коме су документи донети.

Одредбом члана 7. наведеног Закона, прописано је, да се поступак регистрације покреће по службеној дужности, ако је таква регистрација предвиђена законом или када је то у јавном интересу.

Одредбом члана 16. наведеног Закона, прописано је, да ако су испуњени услови за регистрацију, регистратор без учешћа подносиоца пријаве у поступку, доноси решење којим усваја пријаву.

Одредбом члана 22. став 1. наведеног Закона, прописано је, да се одлуке регистратора, донете у поступку регистрације, истовремено објављују, док је чланом 2. став 1. тачка 7. наведеног закона, прописано да објављивање јесте електронско приказивање, на интернет страни Агенције, поред осталог и одлука које су донете у поступку регистрације.

Одредбама члана 24. став 1. наведеног Закона, прописано је, да се достављање писменог отправака одлуке регистратора врши поштанском пошиљком, на регистровану адресу за пријем поште правног лица или предузетника, поштанском пошиљком, на адресу седишта правног лица или предузетника, ако адреса за пријем поште није регистрована, слањем на регистровану адресу за пријем електронске поште у складу са прописима којима се уређује електронско пословање, преузимањем у седишту Агенције или њених организационих делова, поштанском пошиљком, на адресу пребивалишта или боравишта физичког лица које је странка у поступку (тач. од 1) до 5)).

Како је решење о брисању тужиоца из Регистра привредних субјеката донето у поступку који је покренут по службеној дужности, Суд је оценио да су за одлучивање у овој ствари од значаја одредбе Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре,

којима је уређено питање брисања регистрованог податка или документа по службеној дужности, тако што је одредбама члана 30. наведеног Закона, прописано да се решење о брисању регистрованог податка или документа доставља лицу чији је податак или документ брисан (став 2.) и да подносилац пријаве по основу које је извршена регистрација податка или документа који је брисан у складу са одредбама овог члана има право на жалбу у складу са одредбама чл. 25. до 29. овог закона (став 4.).

Одредбом члана 25. став 1. наведеног Закона, прописано да против одлуке регистратора, подносилац пријаве може да поднесе жалбу министру надлежном за одлучивање по жалби, преко Агенције, у року од 30 дана од дана објављивања одлуке, а чланом 28. став 1. наведеног закона, прописано је да ако регистратор утврди да је жалба неблагоприятна, недопуштена или изјављена од неовлашћеног лица, доноси решење којим је одбацује.

Према оцени Управног суда, основано се тужбом тужиоца указује на незаконитост оспореног решења, будући да је тужени орган приликом доношења решења повредио одредбу чл. 235. став 2. Закона о општем управном поступку, у коме је прописано да се у образложењу другостепеног решења морају ценити сви наводи жалбе. Наиме, тужени није оценио наводе у жалби да тужиоцу није извршена лична достава решења којим је брисан по службеној дужности из Регистра привредних субјеката од 22.05.2014. године, а имајући у виду цитиране одредбе члана 30. став 2. наведеног Закона, којом је утврђена обавеза достављања решења донетог у поступку покренутом по службеној дужности о брисању регистрованог податка лицу на које се решење односи, те чињенице да је тужилац, као предузетник, брисан из Регистра привредних субјеката решењем донетим у поступку о чијем покретању и вођењу тужилац није имао никаквих сазнања, нити је у истом учествовао у циљу заштите сопствених права и на закону заснованих интереса. Из цитираних одредаба Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, следи да је у предметној управној ствари првостепени орган био у обавези да писмени отправак наведеног решења достави тужиоцу, на начин прописан одредбама члана 24. став 1. наведеног Закона којима је уређено питање достављања писменог отправка одлуке регистратора, те да из списка предмета произлази да је тужиоцу два пута покушана достава, а која се не сматра уредном доставом у смислу наведених одредаба закона.

Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, а нарочито став 3. према коме је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену јавну расправу, овај суд је нашао да су се у конкретном случају стекли законом прописани услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене јавне расправе. Ово из разлога што је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака ради утврђивања чињеничног стања, а не ради се ни о другим ЗУС-ом прописаним ситуацијама по којима је одржавање усмене јавне расправе обавезно, те се оцена законитости оспореног решења могла извршити без одржавања усмене јавне расправе, а неправилности утврђене у оспореном решењу које се односе на повреде правила управног поступка, тужени орган је дужан да отклони у поновном поступку.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца на основу одредбе чл. 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као диспозитиву ове пресуде, како би се у поновном поступку донело правилно

и на закону засновано решење, с'тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка из ове пресуде у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.09.2016. године, 1 У. 14414/14

Записничар
Весна Иконић, с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР